

இன்றைக் காவது எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் வலையைக் குக் கிளம்ப வணேட்டும் என்ற உமாவின் எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துப் போனது. கணவனின் பார்வையில் நொடிக்கு நொடி கடுகடுப்பு ஏறிக்கொண்டிருந்தது. எதுவும் வாய் கொடுக்காமல் இருப்பதே நல்லது என்று முகத்தைப் பார்க்காமல் அவள் டிபன் பாக்சை மீடிக் கொண்டு இருந்தாள்.

“ஏய்! கப்டா திரும்ப மாட்டியா? நீ தான் பெருசா வலை சஞ்சு கிழிக்கிற மாதிரி, நீ பாட்டுக்கு இருக்க?” ஏதும் சண்டை வளர்ப்பதென்றால் இப்படி ஒரு முகநாதிரத்தில் அவன் ஆரம்பிக்கும் வழக்கத்தை அவள் அறிந்திருப்பதினால் சூரூக்கமாக “சொல்லுங்க, கவனிக்கல” என்று அவன் கப்டிடாவிட்டாலும் தன்மலே பழியைப் பாட்டுக் கொண்டு காது கொடுத்துத் தான்.

அவன் தொணத்திக் கொண்டே வந்தான், “எப்படிக் கவனிப்ப? பெரிய கலகெட்டர் உத்தியோகம் பார்க்கறலே! தோ பார், வலையைக் குப் போனமா வந்தமானு இருக்கணும்! தவையில்லாத பச்சைகள்லாம் அங்க இடம் இருக்கக் கப்டாது, புரியுதா”

“இப்ப என்ன தவையில்லாம பச்சைக்கிட்ட இருக்கனே?”

“ஏய்! சொன்னா சரின்னுட்டு போவாம எதுத்து எதுத்துப் பச்சுற?”

“என்ன விவரம்னு கேட்டா அது ஒரு தப்பா?”

“ஏய்! ரொம்பத்தான் சம்பாதிக்கிற திமிர்ல பச்சைக்கிட்டே போற! வீட்டுக்காரன் சொன்னா அடக்கமா பச்சைக் கத்துக்க.. பதிலுக்குப் பதில் எகிற!”

“தோ பாரு, நீ என்னவோ மனசுல வச்சுக்கிட்ட பச்சுற... எனக்கு இந்த மபிமறசைச் செல்லாம் பச்சைத் தெரியாது, நான் ஒழுங்கா வலையைக் குப் போயிட்டதான் வாரனே, என்ன தப்பு நடந்து போச்சுண்ணு வளையிடயா சொல்லு?”

2 / 4

"என்ன உமா, காலையிலிருந்து நானும் பாக்கறனே, வற்ற கஸ்டமர் சிரிச்ச மஞ்சியோட அட்டண்ட் பண்ணாம நீ பாட்டுக்கும் ஏனோ தானோன்னு நிக்கற! வற்ற ஆளுங்ககிட்ட ஸ்மலைங் ஃபேஸோட புரோடக்ட் எடுத்துக் காட்டி கான்வாஸ் பண்ணதான் உன்ன இங்க போட்டுருக்கோம். நீ பாட்டும் உம்முன்னு ஓரமா நின்னா எதுக்கும்மா சம்பளம் குடுத்து உன்ன இங்க நிக்க வச்சுருக்கு... நானும் உன்ன ரொம்ப நாளா கவனிச்சுக்கிட்டுதான் வற்றனே... வற்றவங்கள் படுத்து மூதல்ல ஸ்மலை பண்ணவோட மாட்டங்கற.. தானா போயி இண்டரஸ்டா பச்சேவும் மாட்டங்கற.. இதல்லாம் திரிஞ்சுதானம்மா வலேகைக்கு வந்த! இஷ்டம் இல்லன்னா சொல்லிடும்மா, வறே ஆளா இல்ல... சும்மா கம்பனிய கவடுத்து உடறாத..."

"இல்ல சார் சில கஸ்டமர் பச்சினா பிஸ்டர்பா நினகைக்கிறாங்க.. அதான் ஒதுங்கி நின்னனே.."

"ஏம்மா ஒதுங்கி நிக்கவா சம்பளம் தரறோம்.. நீ மலே போயி விழ வணோம்மா.. பக்கத்துல போயி பக்குவமா பச்சே.. அவங்களா சொல்லட்டும், அப்புறம் தள்ளிக்க.. மூதல்ல புரோடக்ட் எடுத்து டீ டயெல்ல சொல்லும்மா.."

"சார்! இன்னிக்கு இருக்கிறது வெஜிடபுள் சகெச்சன் சார்.. இதுல என்ன சார் கனேவாஸ் பண்ணுது?"

"எங்கிட்ட இவ்வளவு பச்சுறல்ல? வற்றவங்க கிட்ட வாழப்ப பத்தி பச்சே! தோ அந்த பாவக் காவ காட்டி சுகருக்கு நல்லதுன்னு சொல்லு... கரேட்ட எடுத்துக் காட்டி கண்ணுக்கு நல்லதுன்னு சொல்லனே. சொல்லவா மடேட்டர் இல்ல.. வெண்டகைக் கா தின்னா மளகைக்கு நல்லதுன்னு சொல்லி சரக்க காலி பண்ணு." சப்பர்வசைர் பச்சேப்பச்சே எரிச்சலையும் மீறி உமாவாக்கு மெல்லிய சிரிப்பு வந்தது.

"பாத்தியா! இப்ப சிரிக்கிற பாரு, இதே மாதிரிதான்.. சிரிச்சாதாம்மா சலேஸ் கரேளா.. இப்பி சிரிச்சுப் பச்சி கலகலப்பா கஸ்டமர் கவர் பண்ணுவிடா! அத வுட்டாட்டா, எதயோ பறிகொடுத்த மாதிரியே நிக் குறியே.. இனிமலோவது பிசிப்ளினா வலேய பாரும்மா.. இல்லன்னா வலேய வுட்டா தக்க வேண்டியதுதான்.. வறே வழியே இல்ல.."

சொல்லிவிட்டு வகேமாக சப்பர்வசைர் அடுத்த சகெச்சனுக்கு நகர்ந்தான். அடுத்த

ஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ!

Written by தமிழ்ரங்கம்

Wednesday, 15 August 2012 15:46 -

---

கஸ்டமர் ந்ருங்கி வர, சிரிப்பதற்கு சிரமபட்டு அவள் முயற்சியடெுத்தாள். ப்ரஷெஷாக காய்கறிகளகைக் காட்ட ஓளியுட்டும் விளக்கின் வளிச்சம் அவள் முகத்திலும் பட்டது.

---

- புதிய கலாச்சாரம், மார்ச் – 2012